

menettelyn ulkopuolelle, b) on säännöksiä, joilla tosiasiallisesti taataan sellaisten kaupallisten asemien säilyttäminen, jotka on saatu sellaisen menettelyn perusteella, jossa osa toiminnan harjoittajista oli lainvastaisesti suljettu menettelyn ulkopuolelle (kuten uusiin luvanhaltijoihin kohdistuva kiello sijoittaa toimipisteitään tiettyä etäisyyttä lähemmäksi jo olemassa olevia toimipisteitä), c) on määritetty tilanteet, joissa toimilupa peruutetaan ja joissa määrältään erittäin suuret vakuudet menetetään valtiolle, kuten tilanteessa, jossa toimiluvan haltija harjoittaa suoraan tai välillisesti sellaista rajatylittävää pelitoimintaa, joka on rinnastettavissa toimiluvan nojalla harjoitettavaan toimintaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) on esittänyt 26.5.2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC

(Asia C-259/10)

(2010/C 209/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastapuoli: The Rank Group PLC

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jos arvonlisäverotuksessa kohdellaan eri tavalla

i) kuluttajan kannalta samanlaisia suorituksia tai

ii) samankaltaisia suorituksia, jotka täyttävät samat kuluttajien tarpeet,

onko tämä jo sinänsä riittävä peruste sille päätelmälle, että verotuksen neutraalisuuden periaatetta on loukattu vai onko tarpeen ottaa huomioon (ja jos on, niin miten)

a) mainittuihin suorituksiin liittyvä lainsäädäntö ja taloudellinen asiayhteys;

b) se, onko kyseisten samanlaisten palvelujen tai tapauksen mukaan samankaltaisten palvelujen välillä kilpailua; ja/tai

c) se, onko erilainen arvonverolisäkohtelu aiheuttanut kilpailun vääristymistä?

2) Onko verovelvollisella, jonka suorituksista kannetaan kansallisen lain nojalla arvonlisäveroa (koska kyseinen jäsenvaltio on käyttänyt kuudennen direktiivin⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan f alakohtaan perustuvaa harkintavaltaansa), oikeus vaatia kyseisistä suorituksista maksetun arvonlisäveron palautusta sillä perusteella, että verotuksen neutraalisuuden periaatetta on loukattu muiden suoritusten arvonlisäverokohtelun takia (vertailusuoritukset), jos

a) kansallisen lain mukaan vertailusuoritukset olivat arvonlisäveron alaisia mutta

b) jäsenvaltion veroviranomaisen käytäntönä oli pitää vertailusuorituksia arvonlisäverosta vapautettuina?

3) Jos vastaus kysymykseen 2 on myöntävä, minkälaista toimintaa voidaan pitää merkityksellisenä käytäntönä ja erityisesti

a) onko välttämätöntä, että veroviranomainen on todennut selkeästi ja yksiselitteisesti, että vertailusuorituksia on pidettävä arvonlisäverosta vapautettuina;

b) onko sillä merkitystä, että näin todetessaan veroviranomaisella oli puutteellinen tai virheellinen käsitys tosiseikoista, jotka olivat merkityksellisiä vertailusuoritusten asianmukaisen arvonlisäverokohtelun kannalta; ja

c) onko sillä merkitystä, että verovelvollinen ei tilittänyt arvonlisäveroa tai että veroviranomainen ei vaatinut veroa vertailusuorituksista mutta että veroviranomainen on myöhemmin yrittänyt periä arvonlisäveron ottaen huomioon kansallisen lainsäädännön tavanomaiset vanhennumisajat?

4) Jos verokohtelun erilaisuus johtuu kansallisten veroviranomaisten vakiintuneesta käytännöstä, joka perustuu kansallisen lainsäädännön todellisen merkityksen yleisesti hyväksytyyn tulkintaan, onko verotuksen neutraalisuuden periaatteen loukkaamisen osalta merkitystä sillä, jos

i) veroviranomaiset muuttavat myöhemmin käytäntöään;

ii) kansallinen tuomioistuin toteaa myöhemmin, että muutunut käytäntö vastaa kansallisen lainsäädännön oikeaa merkitystä;

iii) jäsenvaltio ei voi kansallisen ja/tai yhteisön oikeuden periaatteiden nojalla, mukaan lukien luottamuksensuojan periaate, estoppel-periaate, oikeusvarmuuden periaate ja taannehtivuuskiellon periaate, ja/tai vanhentumisaikojen vuoksi kantaa arvonlisäveroa suorituksista, joita pidettiin aiemmin arvonlisäverosta vapautettuina?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 26.5.2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC

(Asia C-260/10)

(2010/C 209/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastapuoli: The Rank Group PLC

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jos jäsenvaltio käyttäessään kuudennen arvonlisäverodirektiivin (¹) 13 artiklan B kohdan f alakohtaan perustuvaa harkintavaltaansa sääti, että tietyn tyyppiset uhka- tai rahapeleissä käytettävät laitteet (ns. III osan rahapelilaitteet) ovat arvonlisäveron alaisia ja toiset tällaiset laitteet (mukaan lu-

kien fixed odds betting terminals, ns. FOBT-laitteet) ovat vapautettuja arvonlisäverosta, ja jos katsotaan, että jäsenvaltio tällöin loukkasi verotuksen neutraalisuuden periaatetta: kun vertaillaan III osan rahapelilaitteita ja FOBT-laitteita,

i) onko se ratkaisevaa tai ii) onko sillä merkitystä, että

a) FOBT-laitteet tarjosivat toimintoja, joita voitiin pitää ”vedonlyöntinä” kansallisen lainsäädännön mukaan (tai joita asianomainen sääntelyviranomaisen käyttäessään sääntelyvaltaansa oli valmis pitämään kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettuna vedonlyöntinä)

ja

b) III osan rahapelilaitteet tarjosivat toimintoja, jotka luokiteltiin kansallisessa laissa eri tavalla, nimittäin ”rahapeleiksi”, ja että rahapeleihin ja vedonlyöntiin sovellettiin eri sääntelyjärjestelmiä uhka- ja rahapelien valvontaa ja sääntelyä koskevan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan? Jos näin on, mitkä ovat kyseisten sääntelyjärjestelmien ne erot, jotka kansallisen tuomioistuimen olisi otettava huomioon?

2) Arvioitaessa, edellyttääkö verotuksen neutraalisuuden periaate kysymyksessä 1 mainittujen laitetyyppien (FOBT-laitteet ja III osan rahapelilaitteet) samanlaista verokohtelua, mikä abstraktiotaso kansallisen tuomioistuimen on omaksuttava, kun se ratkaisee, ovatko tuotteet samankaltaisia? Erityisesti missä määrin on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) FOBT-laitteiden ja III osan rahapelilaitteiden sallittujen enimmäispanosten ja -palkintojen samankaltaisuudet ja erot;

b) se, että FOBT-laitteita voitiin pelata ainoastaan tietyn tyyppisissä tiloissa, joille on myönnetty vedonlyöntilupa ja jotka olivat erilaiset kuin tilat, joille oli myönnetty rahapelilupa, ja joita koskivat myös erilaiset lakisääteiset rajoitukset (vaikka FOBT-laitteita ja enintään kahta III osan rahapelilaitetta voitiin käyttää rinnakkain tiloissa, joille oli myönnetty vedonlyöntilupa);

c) FOBT-laitteilla voittomahdollisuus liittyi suoraan julkaisuihin kiinteisiin kertoiimiin, kun taas III osan rahapelilaitteilla voittomahdollisuutta voitiin joissakin tapauksissa muuttaa laitteella, jolla varmistettiin tietty voittoprosentti operaattorille ja pelaajalle tietyllä aikavälillä;

d) FOBT-laitteissa ja III osan rahapelilaitteissa käytettävien formaattien yhtäläisyydet ja erot;